

זה קורה
ב־1975

סיפור זה נכתב לפני 32 שנה.
האיורים הם של שמואל בק.

שׁב, איוואן איוואנוביץ. אמר המנהיג. הרלת נסגרה חרש. השניים היו לברם בחדר הקטן בקומה העליונה של הקרמלין — הגבר הנמוך והמוצק, בעל הצלקת המפורסמת שהזכירה את שרותו במלחמת העולם השנייה, שעניו העירניות לא גילו את ששים שנות חייו, והגבר הצעיר שדמה לכל שאר הצעירים והמצטיינים במדינה — לבוש היטב, מגולח למשעי, בעל הסנטר הבולט של אדם שנאבק קשה עד שהגיע.

איוואן איוואנוביץ דימיטרוב השתדל להסתייר את מבוכתו. לשם מה נקרא ממשרדו באיר־קוטסק, אל האדם הגדול בכבודו ובעצמו? במה משך את תשומת לבו של ה־סטאלין השני? כפי שנקרא סטפן רודנקו בפי אויביו ומעריציו? כמו מבעד לערפל זכר את כל הסיפורים של ימי ילדותו, כיצד בחר סטאלין הראשון את ו־דאנוב ומאלנקוב כישימוזל והעלה אותם מתהום הנ־שיה. זה היה לפני הרבה, הרבה זמן, סמוך ללידתו של איוואן. היתכן כי...?

„בן איזה עם אתה, איוואן איוואנוביץ? שיטע המנהיג את מחשבותיו, בקולו הנמוך והחורר. „אני... אני סיביריאק” גימגם איוואן.

המנהיג חייך. היה זה הוא שהבחין לראשונה כי סיביר היא מרכז העולם הקומוניסטי, לבה של אסיה, ארץ העתיד. הודות לצדקת הנחה זו עלה בידו להתגבר על מתחריו בצמרת הסובייטית, שעור פזלו לעבר אירופה השוקעת.

„אני יודע שאתה המזכיר השלישי של ה־מיפלגה הקומוניסטית הסיבירית,” אמר בסבלי נות. כמדריך באסיפת פיונירים. „אני מתכוון: מהו מוצאך הלאומי?”

מבטו של איוואנוביץ התקדר לרגע. „האם אתה מתכוון להזכיר שאבי היה ממוצא יהודי... אבל אני תמיד חשבת את עצמי לרוסי ולסיבירי ריאק.

„אני פעיל בארגון חסרי־האלוהים. הדת היהודית...” מבטו נתקל בפניו של המנהיג, והוא לא המשיך את המישפט.

„אתה טועה מאד בהתביישך במוצאך, איוואן איוואנוביץ. נוף בו הסטאלין חמורות. היהודים הם עם עתיק ומפואר. התנ"ך היהודי כבר מכיל את ניצני התורה הקומוניסטית. קארל מרקס הגדול היה יהודי, וכך היה ליאון טרוצקי, ידידו של לנין, שחלקו הגדול בהקמת הצבא האדום נשכה במשך זמן־מה שלא בצדק. הבורגנות

על סיפור זה

מה יקרה אם תשלח הממשלה הסובייטית מאות אלפי יהודים? לפני 32 שנים בדיוק, ב־21 באפריל 1955, סירסם העולם הזה סיפור עתידני, שחזה אפשרות כזאת. הסיפור הופיע במיסגרת של סידרה עתידנית, שבה ניסה אוריו אבנרי לחזות אפשרויות שונות של התפתחות ישראל ב־20 השנים הקרובות (מאז). שם הסידרה היה „זה קרה ב־1975”. בין השאר תוארה השתלטות של מיסלגה פאשיסטית על ישראל, כינון שלום מלא, ועוד. סיפור זה היה הראשון בסידרה. הוא מועתק כאן במלואו, ובלו שינויים — מלבד החלפת כמה מונחים, שאינם מובנים כיום. הסיפור — כמו כל הסיפורים באותה סידרה — אוויר עלידי הצעיר שמואל בק, שהיה אז בראי שית דרכו. מכיוון ששירת כחייל בצה"ל, חתם בשם „ברתור”.

ראש הממשלה נדהם —

עולים הציפו את הארץ —

במרכז כל ההמולה עמד

איוואנוביץ

איוואנוביץ

עולה ההדיש